

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 6 (394)

Субота, 8 лютого 1975 р.

Ціна 2 коп.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

**ВИКОНАННЯ ПЛАНУ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ
ПІДПРИЄМСТВАМИ
СИСТЕМИ УТОГ
ЗА СІЧЕНЬ 1975 р.
(в тисячах карбованців)**

Учебно-виробниче підприємство	План	Фактично	% вико- нання
Полтавське УВП-2	91	113	124,2
Одеське об'єднання	340	388	114,1
Київське дослідне	516	584	113,2
Дрогобицьке	101	114	112,9
Дніпропетровське	225	248	110,2
Ворошиловградське	359	384	107,0
Івано-Франківське	590	630	106,8
Донецьке виробниче	430	458	106,5
Лебединське	64	68	106,2
Садгирське	261	277	106,1
Львівське УВП-2	351	372	106,0
Вінницьке	230	243	105,6
Львівське УВП-1	470	495	105,3
Бродівське	132	139	105,3
Херсонське	180	187	103,9
Чернігівське	296	307	103,7
Кам'янець-Подільське	220	227	103,2
Єнакіївське	65	67	103,1
Кіровоградське	100	103	103,0
Артемівське	279	287	102,9
Полтавське УВП-1	326	335	102,8
Комунарське	106	109	102,8
Дніпродзержинське	189	194	102,6
Черкаське	127	130	102,4
Лубенське	238	242	101,7
Житомирське	300	305	101,7
Ужгородське УВП-2	297	301	101,3
Ужгородське УВП-1	90	91	101,1
Сімферопольське	104	105	101,0
Чернівецьке	192	194	101,0
Сумське	133	134	100,7
Конотопське	340	342	100,6
Білоцерківське	300	301	100,3
Миколаївське	65	65	100,0
Ровенське	64	64	100,0
Харківське УВП-1	152	152	100,0
Харківське УВП-2	800	800	100,0
Запорізьке	366	351	95,9
ВСЬОГО:	9489	9906	104,4

Колектив металістів Дніпродзержинського УВП взяв добрий трудовий старт у завершальному році п'ятирічки. Виробничі завдання січня по випуску валової продукції колектив завершив достроково, на чотири дні. Виготов-

ДОБРИЙ СТАРТ

лено і реалізовано продукції понад план на чотири тисячі карбованців.

У соціалістичному змаганні серед цехів підприємства краще у січні попрацювала зміна майстра Миколи Сергійовича Маслюка. Високих виробничих успіхів досягли робітники метизного цеху М. Маслов, Г. Мостовий, А. Калашник, волочильник дроту М. Сторчай. Щоденні норми виробітку у них становили 138—140 процентів.

Рішенням Заводського райкому КП України міста Дніпродзержинська за високі успіхи, досягнуті у соціалістичному змаганні минулого року, ім'я кращого робітника УВП Анатолія Юхимовича Калашника занесене до районної Книги Пошани.

У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу колектив узяв підвищені соціалістичні зобов'язання: виробити і реалізувати продукції понад план на 55 тисяч карбованців.

П. ШАХОВА,
заступник директора УВП
по навчально-виховній роботі.

НА ЧЕСТЬ МІСТ—ГЕРОЇВ

Трудівники Бродівського УВП стали на трудову вахту, присвячену 30-річчю Перемоги радянського народу над гітлерівською Німеччиною. З десяти ударних вахт на честь міст-героїв, дві — вже успішно завершені. Для трудівників підприємства це не лише патріотичний обов'язок і почесне завдання, а й шана тим, хто віддав життя за наше радісне і щасливе сьогодення.

З початком року підприємство розпочало випуск нової продукції — сервантів. На сьогоднішній день в торгову мережу вже відправлено 100 одиниць цих меблів. А до кінця року їх буде виготовлено ще 3100 штук. Освоєні серванти приваблюють не тільки якістю оздоблення, а й сучасністю моделі.

В успішному освоєнні і налагодженні випуску нової продукції чимала заслуга бригад Є. О. Зелінської та М. В. Будзак.

З. ФРИС.

АЛМАЗІВ НЕ ЗЛІЧИТИ

На ВДНГ у павільйоні «Хімічна промисловість» організовано показ радянських штучних алмазів.

Спеціалізована виставка «Алмаз-75» яскраво показує поступ вітчизняної інструментальної промисловості, успіхи якої пов'язані з розширенням виробництва якісного нового алмазного інструменту. Значна частина експонатів — алмазні круги, різальний інструмент — продукція Полтавського заводу штучних алмазів. Уже з перших днів спеціалізована виставка «Алмаз-75» викликала інтерес у представників багатьох зарубіжних торговельних фірм.

О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ,

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗАВЕРШАЛЬНОГО

Підвищенням трудової і політичної активності відгукнулись швейники Львівського УВП-1 на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу.

Відмінних показників в індивідуальному соціалістичному змаганні добивається швачка-мотористка Марія Кузьмівна Лук'яненко, яку ви бачите на знімку. Змінні завдання при відмінній якості роботи вона виконує на 120—130 процентів.

Фото А. ПІНЧУКА.

СЛАВУ БОЙОВУ ПРИМНОЖИМО СЛАВОЮ ТРУДОВОЮ!

**ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ДО ВЕТЕРАНІВ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ
ВІЙНИ ТА ПРАЦІ, ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО
ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ**

Дорогі товариші!

Члени нашого Товариства, як і всі радянські люди, у відповідь на рішення грудневого (1974 року) Пленуму ЦК КПРС, Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу з кожним днем все ширше розгортають соціалістичне змагання за дострокове виконання виробничих завдань нинішнього року, за успішне завершення дев'ятої п'ятирічки в цілому.

«1975 рік, — говорить у Зверненні, — це рік, коли ми будемо відзначати 30-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, в якій радянський народ проявив масовий героїзм і мужність, відстояв честь, свободу і незалежність соціалістичної Батьківщини, врятував народи світу від загрози фашистського поневолення. Патріотичний обов'язок кожної радянської людини — гідно зустріти ювілей Великої Перемоги, ознаменувати його новими досягненнями на трудовому фронті».

Кому, як не нам, ветеранам Великої Вітчизняної війни, виступити організаторами, ватажками всенародного соціалістичного змагання за гідну зустріч славного ювілею, пише група колишніх фронтовиків, які відзначились у післявоєнний час ударною працею, у відкритому листі «Станемо на Вахту Перемоги», що надрукований в газеті «Правда України» 14 січня ц. р.

Центральний Комітет КП України обговорив їх листа і підкреслив, що це цінне починання ветеранів війни і праці сприяє дальшому розвитку масового трудового героїзму.

Ми, колишні фронтовики і ветерани праці УВП та виробничих об'єднань нашого Товариства, гаряче підтримуємо заклик своїх бойових побратимів: «Станемо на Вахту Перемоги!» і зі свого боку пропонуємо:

— Хай на дільниці, в цеху, на УВП або виробничому об'єднанні зберуться всі учасники Великої Вітчизняної війни

і ті, хто кував перемогу над ворогом у глибокому тилу і візьмуть на себе ініціативу по організації Вахти Перемоги у своєму трудовому колективі.

— Під керівництвом партійних організацій розробимо бойову програму дій. Девіз Вахти Перемоги: «Зробити більше, зробити краще, з мінімальними затратами!».

— Хай кожен фронтовик і ветеран праці стане активним помічником партійної, профспілкової та первинної організації УТОГ в проведенні ідеологічної роботи. Ще ширше розгорнемо рух наставництва над молоддю.

— Кожен день Вахти Перемоги відзначимо по-фронтовому, ударною працею. Щодня перевиконуючи норми виробітку, працюватимемо і за тих, хто віддав своє життя в боротьбі з фашистами за нашу Радянську Батьківщину. Разом з ветеранами закликаємо стати на вахту миру і молодих членів УТОГ.

Дорогі товариші фронтовики!

Згадайте як в окопах, у хвилини фронтового затишшя ми мріяли про світле майбутнє нашої Батьківщини. А в перші повоєнні роки, в солдатських шинелях і фронтових гімнастерках, ми піднімали з руїн міста і села. Тож давайте після закінчення трудового дня завітаємо в Червоний кутік УВП, в робітничий гуртожиток, в Будинок культури, в спецшколу-інтернат на зустріч з тими, хто народився після весни 1945 року.

Давайте, дорогі товариші, присвятимо Вахту Перемоги великій справі боротьби за мир. В душу кожного з нас глибоко запали слова Леоніда Ілліча Брежнєва:

— Дуже хочеться, товариші, щоб діти і онуки наші ніколи не знали, що таке війна...

Тож будемо працювати заради цієї великої мети, не покладаючи рук, щоб ще могутнішою була наша рідна Батьківщина — прапороносець миру і дружби між народами.

М. КАШИН — кавалер ордена Червоної Зірки, майстер по просочуванню катушок РПУ-2 Слов'янського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»; В. ГОЛУБ — нагороджений бойовими медалями, «Майстер — золоті руки», токар Полтавського УВП-2; А. ЛЯХОРСЬКИЙ — кавалер орденів Жовтневої революції і «Знак Пошани», нагороджений бойовими медалями, наладчик пресового і штампувального устаткування Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»; О. ПАЛЬЧИК — нагороджений бойовими медалями, токар Полтавського УВП-2; І. ОСТРОВСЬКИЙ — нагороджений бойовими медалями, робітник Білоцерківського УВП; В. ВЕЛЕНЦЕЙ — нагороджений бойовими медалями, слюсар-інструментальник Ждановського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»; Т. ВЕЛЬГУС — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, нагороджений медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні», наладчик друкарського обладнання Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

ЗЛІТ У БОЛГРАДІ

В кінці січня в клубі Болградського міжрайвідділу відбувся зліт членів УТОГ чотирьох районів Одеської області. Учасники зльоту обговорили підсумки своєї роботи за минулий рік і взяли нові соціалістичні зобов'язання на завершальний рік дев'ятої п'ятирічки.

З великою увагою присутні вислухали виступ ударниці комуністичної праці, швачки-мотористки Болградської швейної фабрики Ірини Родіонової та механіка тієї ж фабрики Костянтина Кучеренка, які розповіли про організацію дозвілля і відпочинку трудівників району та найбільш цікаві куль-

масові заходи. Кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, тваринник з села Долинське Ренійського району О. Г. Готка і колгоспниця М. Д. Павлова з села Павлівки Арцизького району розповіли про роботу міжрайвідділу в сільській місцевості, про допомогу, яку подає голова Т. Нестерова та перекладач Л. М. Суйчезинова.

Прийнявши нові зобов'язання, учасники зльоту звернулися до обласного відділу УТОГ з проханням включити Болградський міжрайвідділ в змагання за звання «Колектив відмінного обслуговування».

Г. БАРВІНЕНКО.

Одеська обл.

У МАЙБУТНІХ ТВОРЦІВ ОДЯГУ

Технолог швейного виробництва. Таку професію здобувають в аудиторіях і у виробничих майстернях Київського технікуму легкої промисловості члени нашого Товариства. За сімнадцять років цей навчальний заклад підготував великий загін фахівців. Багато його випускників нині успішно трудяться на підприємствах нашої країни.

Коли педагогічна рада технікуму підводить семестрові підсумки навчання студентів, то всі одно-стайно називають групу Ш-63 зразковою і дисциплінованою, дружною. І вже не один рік, як вона утримує за собою Перехідний випел технікуму.

Третьокурсники, а їх у групі 18 чоловік, вже пройшли навчальну практику, а тепер, після зимових канікул, приступили до виробничої. Майстри виробничого навчання Валентина Олександрівна Боровик і Ольга Георгіївна Макачук дали їм тематичне завдання: оволодіти всіма процесами крою і пошиття зимового пальта з песцевим коміром чотирьох фасонів. Тут студенти повинні самостійно користуватися знаннями теорії, яку вони засвоїли в аудиторіях з допомогою викладачів Василя Михайловича Горб'яка, Людмили Миколаївни Ломовицької і Галини Дмитрівни Мельникової. А потім засядуть за

написання курсового проекту, щоб у наступному році здати Державні іспити і захистити диплом.

Готуючись до відзначення 30-річчя з Дня Перемоги, група активно включилася у громадське життя технікуму під керівництвом перекладача, керівника групи Віри Олександрівни Міщанин.

На фото: майстер О. Г. Макачук обговорює шойно пошите зимове пальто. У Тані Осипової модель складніша і майстер В. О. Боровик показує, як і що треба зробити.

Текст і фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Наукова організація праці на сучасному підприємстві відіграє надзвичайно велику роль. І це зрозуміло, адже саме від НОП в значній мірі залежить створення сприятливих умов для високопродуктивної праці, правильна організація робочого місця трудівника, зменшення втрат робочого часу тощо.

На Львівському учбово-виробничому підприємстві № 2 робота у цьому напрямку проводиться чимала. Розроблені відповідні за-

НОП І РЕЗУЛЬТАТИ

ходи. Так, протягом минулого року тут поліпшено режим роботи вантажних склопечі № 1 за рахунок викладки верхнього ряду басейна електроплавильних вогнетривами, що їх запропонували старший майстер складів Е. Боровик та інженер-технолог Е. Стражмейстер.

Це дозволило підприємству подовжити строк служби печі № 1 в той час, як раніше доводилося проводити ремонт щороку і потребувало затрат великих коштів. Так, щорічний ремонт печі обходився УВП-2 в 38 тисяч карбованців. Таким чином, економічний ефект від впровадження цього заходу становить 25,7 тисячі карбованців.

Іншим важливим заходом по науковій організації праці у 1974 році стало і впровадження пристосування на ткацьких верстах, що дало можливість замінити бокову вилку на центральну. Ця пропозиція дозволила кожному робітнику — ткачу обслуговувати замість трьох верстатів — чотири. Внаслідок цього продуктивність праці зросла на 20 процентів.

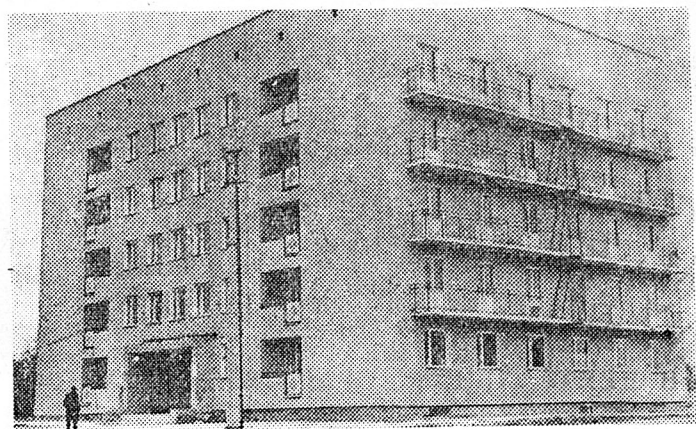
З року в рік зростає кількість пропозицій спрямованих на покращення умов праці та підвищення її продуктивності. Про це переконливо свідчать цифри. Так, у 1973 році економічний ефект від впровадження заходів по НОП становив 19 тисяч карбованців, а у 1974 — він досяг рівня 34 тисяч.

Та це зовсім не означає, що на підприємстві вже розв'язано всі так звані вузькі виробничі місця. Так, на складівній необхідна дальша реконструкція печей, слід проводити роботу і в напрямку раціональної розстановки робочої сили, дотримання санітарно-гігієнічних умов та інше.

Але на підприємстві ще й досі не створена рада НОП, до складу якої входили б представники всіх ділянок виробництва. Це дало б можливість визначати шляхи для повнішого використання внутрішніх резервів збільшення випуску продукції.

В. ГУРА.

НОВОБУДОВИ УТОГ

Наприкінці минулого року будівельники завершили, а державна комісія прийняла ряд споруд промислового, культурно-освітнього та житлового призначення.

Достроково введено в експлуатацію першу чергу будівництва пускового комплексу на головному підприємстві Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт». Стала до ладу добудова виробничого корпусу на Дніпропетровському учбово-виробничому підприємстві.

У нове виробничі приміщення в найближчий час переїде цех вимірвальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Чудовий подарунок одержали члени Товариства, що мешкають у м. Ужгороді. Завдяки постійній гурботі з боку обласного відділу УТОГ про хід справ на будівельному майданчику, тут достроково завершено спорудження Будинку культури на 300 місць та спортивного залу.

Відсвяткували також новосілля трудівники Дрогобицького і Сумського учбово-виробничого підприємств. Тут заселено два житлових будинки — один на 40, а другий — на 64 квартири.

Достроково здано в експлуатацію також п'ятиповерховий корпус гуртожитку Одеського виробничого об'єднання УТОГ на 216 ліжок-місць. Кожна кімната розрахована на три чоловіка. До послуг мешканців на кожному поверсі просторий холл, Червоний кут, а також душові з гарячою та холодною водою, побутові кімнати.

Поруч з цим, у системі нашого Товариства є ряд будов виробничого призначення, де справи посуваються дуже повільно. Це, зокрема, в Херсоні, Бродях, Одесі. Керівникам підприємств та об'єднань слід більше приділяти уваги питанням будівництва.

Г. НАЛИВАЙКО.

На фото: загальний вигляд нововоспорудженого гуртожитку.

Фото І. ЛИСИЧЕНКА.

ПРЕМ'ЄРА ВИСТАВИ

У велике свято мистецтва перетворилася прем'єра п'єси А. Сафронова «Спадщина», яка відбулася наприкінці січня у Житомирському будинку культури.

Понад 300 чоловік — членів УТОГ, які працюють на УВП та підприємствах державної промисловості міста зібралися того дня у культзакладі.

Майстерно виготовлені декорації, костюми, чудова гра акторів Житомирського самодіяльного Народного театру, все викликало оплески глядачів.

Як завжди, з успіхом виступило у виставі подружжя Пішл, які майстерно зіграли свої ролі. Поруч з ветеранами театру, такими як, Микола Радченко, Сергій Григорчук, Ганна Малявська, Галина Кумечко та Олександр Попрощкий у виставі взяли участь і молоді актори — Віктор Ридванський та Леонід Ястремський.

Тематиці спадкоємності поколінь, трудовий та бойовий славі радянського народу, патріотичному вихованню молоді, присвячена нова робота колективу Житомирського самодіяльного Народного театру. П'єсу А. Сафронова «Спадщина» митці підготували до 30-річчя Великої Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками.

Л. МІК,

директор Житомирського будинку культури.

В СТАТТІ «Принцип зворотного зв'язку» М. Калугіна, яка надрукована в журналі «Клуб і художня самодіяльність» (№ 13 1974 р.) йдеться про відношення адміністрації Омського моторобудівного заводу, його директора Григор'єва до художньої самодіяльності, клубної роботи взагалі. Коротко: директор дуже уважно відноситься до цієї ділянки роботи, не жаліє ні часу, ні коштів для того, щоб Палац культури заводу працював добре, був тісно зв'язаний з виробництвом.

Для чого це потрібно? Відповідь одна: не працює єдиного живе людина, їй потрібний цікавий, змістовний відпочинок, поле для прикладання своїх духовних сил — кожному своє. І якщо все це є, якщо гармонійні у своєму поєднанні праця на виробництві і широчині захоплення, добре організований час дозвілля — людина живе цікаво і повнокровно, а це — запорука доброго настрою, високої продуктивності праці.

Передовий керівник розуміє, що добра робота Будинку культури можлива при постійній допомозі йому, і він, цю допомогу, оцінює як належну. Виробницт-

ЦЕ СПІЛЬНА ТУРБОТА

во — клубу, клуб — виробництву. Такий «зворотний зв'язок».

Тут не лишнім буде сказати про зв'язки, які існують між культзакладами і учбово-виробничими підприємствами УТОГ. Звичайно, не скрізь справи стоять однаково, але на основі спостережень, зустрічей з людьми все-таки можна зробити висновок про те, що в деяких областях зв'язок наших УВП з культзакладами має бути міцнішим. Про це, до речі, згадується і в постанові останнього пленуму ЦП УТОГ з питань ідеологічної роботи. Як же зміцнити ці зв'язки, зробити їх дієвими і результативними? Думається, що в поєднанні цих зв'язків доля вини УВП більша. І ось чому.

Як правило, кількість членів УТОГ у великих містах, які обслуговуються обласним Будинком культури — 250-300 чоловік, та й на УВП їх ще стільки ж. Всього 500-600, не рахуючи тих, хто живе в селах недалеко від міста і в Будинку культури буває від випадку до випадку. У обласних центрах, де є кілька УВП, Будинку культури доводиться обслуговувати більше членів УТОГ. Відомо, що штати Будинків культури невеликі, коштів їм відпускається не так вже й багато. Відомо, що рідко яка організація береться за виконання дрібних робіт: виготовлення на-

які проводяться спільно й під час відзначення знаменних дат. Принцип зворотного зв'язку передбачає інше: в Будинку культури повинні приходити ці товариші не тільки на свята, а й в звичайні дні, щоб поцікавитись чим живе колектив Будинку культури, разом продумати план роботи і забезпечити його виконання.

Зворотний зв'язок передбачає постійне, живе спілкування двох організацій, постійну взаємодопомогу. Тут своє вагомє слово може і повинне сказати підприємство, допомогти практично і необхідними матеріалами.

Неоцінну допомогу могли б надати працівники УВП гурткам, які працюють при Будинку культури. Йдеться про те, щоб на заняття цих гуртків приходили всі учасники, а про це повинні подбати виробничники, вести з ними постійну виховну роботу, контролювати їхні відвідування. Від цього вигоди б і наші культзаклади і підприємства. Такий контроль в минулому році був встановлений на Вінницькому УВП і дав хороші наслідки. Не можна сказати, що на підприємствах не ведеться культмасова робота. Ведеться, проводиться лекції, організовуються екскурсії, культпоходи. Все це є. Але в застосуванні до можливостей Будинків культури і підприємств — при наявності відпущених коштів — все це було б далеко краще, коли б від-

пущені кошти не розпилялись. Підприємства наші добре обладнані, створені всі умови для праці глухих і все ж при цьому помічається плінність кадрів, особливо серед молоді. На питання про причини звільнення багато відповідає, що на іншому підприємстві цікавіше працювати і жити, і жити! Мабуть у цьому суть. Декого не задовольняє лише матеріальна сторона, їм хочеться хоррошій організації відпочинку.

Справжня турбота про кадри, про високу організацію роботи культзакладів повинна стати в центрі уваги адміністрації, партійної, профспілкової і комсомольської організацій УВП.

Все це важливо тепер, коли всі наші зусилля спрямовані на вирішення завдань, які поставлені у Зверненні ЦК КПРС до партії, до радянського народу, в Постанові ЦК КПРС, Ради Міністрів, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання 1975 року.

У соціалістичному змаганні, метою якого є — успішне виконання планів 1975 року, підготовка бази для дальшого розвитку народного господарства у 10-й п'ятиріччя — можуть успішно брати участь люди, які після трудового дня добре відпочинуть, люди, озброєні знаннями, які знають цілі і завдання, поставлені перед ними.

Забезпечити це — спільний обов'язок наших культзакладів і підприємств.

М. НИРОВ,

ЗРОСТАННЯ

Трудові колективи, як і люди, мають свої біографії.

Після звільнення Донецька від німецько-фашистських загарбників в історії комбінату глухонімих розпочалась нова сторінка. Підприємство розміщувалося тоді в непристосованих напівпідвальних приміщеннях, а в його цехах було зайнято лише 47 робітників — шевців, кравців та столярів.

Дев'ятого лютого 1950 року комбінат очолив Олександр Матвійович Фудим. Новий керівник вирішив перш за все сконцентрувати виробництво в одному місці і розпочав спорудження приміщення підприємства, а через чотири роки колектив перейшов на нове місце роботи.

Минав час, розширювалася УВП, зростали в праці його люди і керівник. З багатогалузевого підприємства поступово ставало спеціалізованим. Від електроустановочних виробів Донецьке УВП в 1971 році перейшло на випуск ПМЕ-111 та ПМЕ-113.

Наприкінці 1973 року два виробі підприємства — патрон люстровий та патрон підвісний, — вперше в нашому Товаристві, було атестовано по найвищій категорії — їм присвоєно державний Знак якості.

Новою віхою в житті колективу став минулий рік. На його базі було утворено Донецьке виробниче об'єднання «Електромангіт» до якого ввійшло і Ждановське УВП, а з 1 липня до об'єднання, на правах філіалів, влилося також і Слов'янське УВП. Генеральним директором виробничого об'єднання «Електромангіт» було призначено Фудима Олександра Матвійовича.

Перед керівництвом об'єднання постали нові важливі завдання — провести дальшу спеціалізацію та збільшення обсягу випуску РПУ-2 на Ждановському філіалі, а на Слов'янському — провести спеціалізацію з швейної продукції на електроустановочну, навчи-

ти людей, а також до кінця 1974 року збудувати новий виробничий корпус на території головного підприємства. Забігаючи трохи вперед, скажемо, що з усіма цими складними завданнями тут справились чудово.

План четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки по випуску та реалізації готової продукції колектив Донецького виробничого об'єднання «Електромангіт» виконав достроково — 11 грудня. До кінця року трудівники об'єднання дали країні додаткової продукції на 406 тисяч карбованців. Всі вироби випущено тільки першим сортом та по вищій категорії. Дальша спеціалізація головного підприємства та філіалів по випуску електротехнічних виробів триває.

Впевнений старт взяв колектив об'єднання з перших днів завершального року дев'ятої п'ятирічки. Трудівники дільниць та цехів обговорили Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу і взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на 1975 рік. Підсумки роботи об'єднання за січень свідчать про те, що слово донецчан тверде — свої зобов'язання вони виконують з честю. План по реалізації готової продукції за перший місяць тут завершили достроково і понад встановлене завдання продали електротехнічних виробів на 28 тисяч карбованців більше, ніж передбачалося. Це становить 106,5 процента виконання місячного плану.

★ ★ ★

З нагоди 25-річчя безперервної роботи на посаді керівника підприємства в нашому Товаристві президія Центрального правління УТОГ направила на ім'я генерального директора Донецького виробничого об'єднання «Електромангіт» тов. Фудима О. М. вітальну адресу.

ДО 30-РІЧЧЯ З ДНЯ ПЕРЕМОГИ

БАГАТОВЕРСТАТНИК

До початку Великої Вітчизняної війни Степан Омелянович Ільченко працював токарем на одному із Харківських заводів. Війна, що несподівано перервала мирну працю радянських людей, поставила у важкі умови і колектив підприємства — треба було негайно евакуювати завод і в найкоротші строки налагодити виконання замовлень для фронту.

На Уралі, у наспіх збудованому механічному цеху, С. О. Ільченко, як і багатьом його товаришам, було нелегко. Він один замінив п'ятьох, які пішли на фронт. П'ять верстатів, які він одночасно обслуговував, не зупинялися. Перезміни відбувалися на ходу. Дні і безсонні ночі в цеху, короткі перепочинки — і знову праця, праця, праця...

«Все для фронту, все для перемоги!» — це було єдине, що визначало життя людей, які кували перемогу в тилу.

У липні, 1942 року, Радянський уряд нагородив орденами і медалями велику групу робітників заводу. В числі нагороджених був і Степан Омелянович.

Орден Трудового Червоного Прапора йому вручили на урочистому мітингу. На все життя запам'ятався цей день.

Ставні, в комбінезонах і шоломах, танкісти тиснули мольотом руки нагороджених, дякували робітникам за чудові машини Т-34, що наводили жах на полі бою своєю навалністю, маневренністю, швидкістю і вогнем... Так, це була одночасно і трудова і бойова нагорода глухому трудівнику.

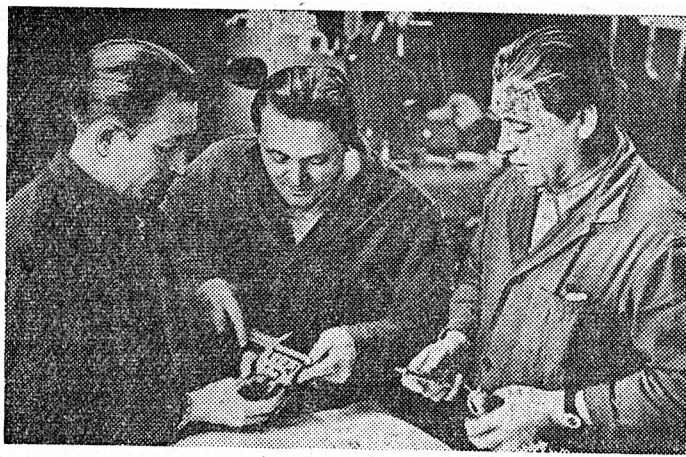
Минули десятиріччя, а ветеран праці Степан Омелянович Ільченко не залишає робочого місця. На Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» він працює слюсарем-скаладальником вимірювальних приладів.

Ударник комуністичної праці, переможець соціалістичного змагання 1974 року, нагороджений знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки». Його праця відзначена ювілейною медаллю «За доблесну працю. На відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна».

Трудову вахту на честь 30-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні він з багатьма ветеранами праці гідно несе в колективі.

С. ЛУК'ЯНІВ.

ПОШУКИ ТРИВАЮТЬ

П'ятирічним планом на Львівському учбово-виробничому підприємстві № 1 передбачалося впровадити 39 раціоналізаторських пропозицій з загальним економічним ефектом 14,5 тисяч карбованців.

Але вже на сьогодні, за чотири роки дев'ятої п'ятирічки, цей план перевищено. У виробництві впроваджено 44 раціоналізаторські пропозиції, що дали змогу заощадити 35,5 тисячі карбованців. Причому, у 1974 році впроваджено 12 пропозицій з економічним ефектом 2,9 тисячі карбованців.

Раціоналізаторська робота, як відомо, сприяє розв'язанню так званих вузьких виробничих місць, підвищенню якості вироблюваної продукції, поліпшенню умов та охорони праці робітників.

Про широкий розмах раціоналізаторської роботи у колективі Львівського УВП-1 свідчать такі цифри. Так, протягом дев'ятої п'ятирічки у технічній творчості

взяло участь 56 раціоналізаторів, що становить 15,6 процента від загального числа працюючих на підприємстві.

Заохочення творчого пошуку трудівників з боку адміністрації та інженерно-технічних працівників сприяло плідній роботі. За роки дев'ятої п'ятирічки раціоналізатори й винахідники підприємства досягли високих результатів. Наприклад, у 1973 році з впроваджених раціоналізаторських пропозицій дві були подані на республіканський конкурс, одна з яких зайняла перше місце.

Представники різних виробничих ланок і професій беруть участь у творчому пошуку. Таким чином, жодна дільниця УВП, не залишається поза увагою раціоналізаторів. Серед них, слюсар-ремонтник Л. Огуря, конструктор Л. Крак, старший інженер-технолог Є. Кунтій, головний механік І. Шаташевич, електрик Г. Ришняк, крейдувальник Д. Стефанко та інші.

З метою економії і раціонального використання деревини керівництво Черкаського учбово-виробничого підприємства вирішило об'єднати в один колектив лісопильно-прирізочну, машинообробну і пресову дільниці в загатовельний цех. З того часу пройшло майже 2 роки.

Незважаючи на те, що колектив цеху об'єднує робітників різних спеціальностей, тут панує атмосфера взаємодопомоги. Члени колективу працюють дружно, злагоджено. А все тому, що кожний трудівник розуміє, що матеріал, який щойно побував в його руках, незабаром перейде до рук його товариша.

Високою свідомістю та трудовим зав'язанням відзначаються такі робітники цеху, як ветеран учбово-виробничого підприємства І. Кириленко, ударник комуністич-

У Зверненні ЦК КПРС до партії, до радянського народу говориться, що настійною вимогою нашого часу є прискорення науково-технічного прогресу, впровадження його досягнень, передових методів організації праці.

Велика роль в здійсненні цих важливих завдань належить новаторам виробництва. Значна робота по розвитку технічної творчості проводиться на Барановицькому УВП. Тут за чотири роки п'ятирічки у виробництві впроваджено 44 раціоналізації з економічним ефектом 9561 карбованець.

Особливо активізувалась новаторська робота на підприємстві після виходу в світ постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР про дальший розвиток винахідницької справи в країні. Заходи по виконанню цієї постанови були обговорені на спільному засіданні адміністрації, місцевому та первинній організації ради винахідників і раціоналізаторів. Тоді ж було затверджено раду новаторів, яку очолив ветеран праці Б. М. Азарко.

На рахунку раціоналізаторів підприємства багато цінних знахідок. Члени Білоруського товариства глухих С. Т. Жегалик, В. А. Шаколіда і начальник взуттєвого цеху Н. Є. Барбарич виготовили круг для абразивного полотна і кардострічки, що дозволяє заощаджувати 646 карбованців на рік.

Новатори М. К. Шавко, Н. Є. Барбарич, Н. Н. Ломський запропонували застосувати відходи ви-

Творчо трудяться винахідники і раціоналізатори Одеського виробничого об'єднання УТОГ. Рушій технічного прогресу завжди у постійних пошуках передового, прогресивного.

Так, у минулому році 22 чоловіка подали 31 раціоналізаторську пропозицію. З цієї кількості 21 пропозицію вже впроваджено у виробництво, що дало змогу заощадити об'єднанню 31 тисячу 600 карбованців.

На фото: раціоналізатори Віктор Сапожников, І. Щекотовський, Є. Мунтян, (зліва направо) за розробкою нової раціоналізації. Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

Звичайно, не завжди раціоналізаторський пошук приносить економічний ефект виражений в грошах. Іноді, він стає засобом покращення умов праці, підвищення культури виробництва, максимального використання устаткування тощо.

У минулому році колектив умільців і раціоналізаторів розробив і впровадив: нову електричну схему для живлення швейних машин (автор Г. І. Ришняк), уніфікував прокладку в манжетах на всі моделі, що їх випускає підприємство (автори — Л. Ф. Крак, Д. І. Стефанко) та інші.

Постійно у пошуках засобів підвищення продуктивності праці та поліпшення якості виробів раціоналізатори і винахідники Львівського учбово-виробничого підприємства і в завершальному році дев'ятої п'ятирічки.

Зниження собівартості вироблюваної продукції, поліпшення умов праці, економія сировини і матеріалів — такий, далеко не повний перелік завдань, які стоять перед творчим колективом раціоналізаторів УВП-1.

Т. МАКОВИЙ.

З ПОДВОЄНОЮ ЕНЕРГІЄЮ

ної праці В. Яковенко та інші. Всі вони значно перевищують норми щоденного виробітку, досягаючи 150-180 процентів.

Трудовим, здобуткам колективу сприяють і заняття, які відвідують члени колективу у школі комуністичної праці. Знання, набуті у школі, слухачі застосовують на практиці. Це допомагає колективу успішно справлятися з виробничими завданнями, значно перевищувати взяті соціалістичні зобов'язання. Так, тільки за 1974 рік трудівники загатовельного цеху зекономили 90 кубічних метрів пиломатеріалів на суму 3000 карбованців.

У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу загатовельники вирішили працювати

з подвоєною енергією. Вони вважають своїм патріотичним обов'язком ознаменувати завершальний рік дев'ятої п'ятирічки новими трудовими досягненнями. Так, колектив цеху зобов'язався річне завдання завершити до 25 грудня, зекономити * пиломатеріалів 127 кубічних метрів на суму 6000 карбованців.

Ударними темпами розпочав колектив загатовельного цеху завершальний рік п'ятирічки. Виробничий план січня трудівники виконали достроково — до 29 числа. Все це дає впевненість в тому, що наш колектив подолає намічені рубежі.

Б. МЯКОТА,

старший майстер загатовельного цеху Черкаського УВП.

У НАШИХ ДРУЗІВ-БІЛОРУСІВ

ВАГОМИЙ ВНЕСОК

робництва на носки взуття замість шкіртоварів, що дозволяє заощаджувати матеріалів на 442 карбованці на рік. Багато цінних знахідок на рахунок творчої бригади швейного цеху. Раціоналізатори Т. Н. Плєскач, А. П. Чорна, І. Ф. Тешуров, С. І. Мороз запропонували нові розкладки лекал чоловічих сорочок та нижньої білизни. Їх пропозиції дозволяють заощадити тканин на 3811 карбованців щорічно.

Значну роботу проводить на підприємстві громадська рада технічної інформації, яку очолює Володимир Степанович Єфімович. Її члени знайомлять робітників з новинками в швейній та взуттєвій галузях, з передовими методами праці.

При активній участі новаторів у новому виробничому корпусі, що став до ладу в кінці минулого року, встановлено два стрічкових конвейєри, 23 швейних машини та 15 одинокі взуттєвого обладнання. В цьому велика заслуга новаторів. Б. С. Карапетова, Ч. І. Синкевича, К. С. Легуна, Н. І. Рачковського.

Все це сприяє колективу підприємства в успішному виконанні планових завдань і соціалістичних завдань. За чотири роки понад план в торгіву мережу відправлено швейних виробів та взуття на 160 тисяч карбованців, зекономлено

тканин і шкіртоварів на 30 тисяч карбованців.

У відповідь на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, колектив УВП прийняв високі соціалістичні зобов'язання на завершальний рік п'ятирічки. Зустрічним планом передбачено випустити продукції на 40 тисяч карбованців. Річний план 1975 року намічено виконати до 25 грудня, впровадити 10 раціоналізаторських пропозицій, за рахунок заощаджених матеріалів випустити продукції на 16 тисяч карбованців.

З перших днів завершального року п'ятирічки колектив підприємства взяв добрий старт. Попереду в змаганні йдуть Т. І. Жданович, Т. Ф. Жегалик, Е. М. Белькович, взуттєвники — В. А. Шаколіда, С. Т. Жегалик, В. М. Шавко та інші. Вони змагаються під девізом: «Завершальному року п'ятирічки — найвищу продуктивність праці!»

І. МАЛАШУК,
інструктор Брестського обкомпрофспілки.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Субота, 8 лютого 1975 року.

МАКОВЕ ПОЛЕ

Читачам «Нашого життя» добре знайоме ім'я поета Миколи Мачківського. Його твори вже неодноразово друкувалися на сторінках газети, а в минулому році вийшла перша книжка * поета на яку було вміщено рецензію М. Михайловського «Людська дорога в поезію» («Наше життя» від 23 листопада 1974 р.).

Сьогодні редакція пропонує ще один відгук на книжку поета.

Протягом останніх шести-семи років в періодичній пресі все частіше друкуються поезії Миколи Мачківського, журналіста Білогірської районної газети на Хмельниччині. Все більше приваблює читача майже дитяча чиста віра в те, що зерно правди проростає буйною порослю поступу. Звідки ця життєрадісність?

Мало хто знає, що поет хлопчиком втратив слух, учився в школі глухих і, нещадно та настирливо працюючи над собою, вдруге навчився розмовляти, закінчив звичайну школу так, що навіть не всі вчителі підозрювали про дефект... Потім операція — тріумф сучасної медицини, якого не було б, якби сам оперований так палко не вірив у її силу. Однак до університету довелося вступати з боєм — не зразу все стало на свої місця... Але все переміг комсомолец, відчувачи звідусіль глибоке людяне ставлення, і став журналістом.

І став поетом. Поетом він був, а збірка поезій — підтвердження цього. Збірка «В житах» — перша книжка поета з корчагінською долею і енеївською життєстверджувальною вірою.

З першого рядка він веде читача просто... в жита. І таємниче каже, що...

У житах
Хтось живе, живе...

Очевидно, поет бачить, що читач непорозуміло знизує плечима і переконує його: «Не живе, то повинен жити». І нарешті пояснює свою втаємничість:

Над полями димок пливе
З невидимих в колосі жител.
Таке своєрідне бачення світу (адже ця строфа дихає — тут і музика цього життєвого руху, тут і видимий краєвид) зобов'язує поета весь час бути відкривачем незвичайного у звичайному. Він і залишається таким протягом всієї збірки — чи то оповідає про село Червоноармійське, про рушник земляка свого Миколи Островського, про командира ескадрону, летавський хліб чи ранкове доіння, електричку чи пароль.

Здається, в цьому сила і місія справжньої поезії, що вона приходячи до нас, вміє показати, силою таланту вихопити з нашого буття таке, що ми ще раз усміхаємося великому святу життя, милуємося тим, мимо чого пройшли б байдуже, горно там, де без поезії було б тління. Вірші Мачківського такі, що просто дивуєшся, звідки воно в нього вилітається так безпосередньо й оригінально?

* МИКОЛА МАЧКІВСЬКИЙ
«В ЖИТАХ», видавництво «Молодь». Київ, 1974 р.

Ось вірш «Макове поле». Є в Горького у нарисі «Про Гарина — Михайловського» місце, де він каже про те, що Гарин, котрий сприймав життя, як величезне свято, якимось засіяв понад сорок гектарів маку. Після не зовсім приємної розмови з цього приводу Михайловський «...казав із захопленням: «Але, коли б ви, батечку, бачили цей мак, коли він зацвів!» Наш поет, напевне, бачив також це величне видовище — макове поле. Проте в нього не просто захоплення величчю, а сприйняття сучасної людини, — матері, ось кому сниться те красне поле. І «тишитися» те поле за лісами, «де посічена впала рать», і тому воно тишиться і барвиться, що «корінь мужності, корінь ніжності, корінь вірності» не вмира. Тому, що там «глибини корінням пройняті», бо ті, що лежать в землі, не тліють, а проростають дубами з недожитих літ...

Уміцня гармонійно і органічно поєднувати інтимне, ліричне і громадським дано справжнім поетам, які глибоко усвідомили партійність свого покликання. Микола Мачківський — один із них: активне втручання в життя через мистецтво притаманне всім його поезіям.

Майстерність поета щодо форми вельми висока, філігранна, — кожне слово, ба, літера, тут виважені і стоять на тому чудесному місці, про яке кажуть: «єдине». Це свідчить про постійну вимогливу працю. Не дивно — поки за останні два роки робилася в видавництві книга, поет опублікував кілька сотень віршів і поему.

Цікаво, що тематика поезій ніби звичайна, а почнеш читати і бачиш — це вперше. В циклі «Зеленолист весняний дружби» та ж сама Росія, Литва, Білорусь, Молдова, що ми знаємо з географії, а прочитаєш і уясиєш: тільки справжні поети про одне і те ж саме явище можуть писати кожен по-своєму, неповторно та своєрідно. Росія, для прикладу, росте:

По світу...
Сама ти — півсвіту
Сама ти — планета...
Ввійшла
В повіти радянські,
Повітки,
В співзвучність
чола і числа!
В згаданому циклі тичининська безсмертна тема «перевісання до народів» знайшла нове образне втілення, і з цього погляду не зайвим буде зазначити про ідейну зрілість і громадськість збірки поета-подоляка. Дружба народів, боротьба за мир, патріотизм, спадкоємність поколінь, героїка громадянської та вітчизняної воєн, індустріалізація, взаємодопомога міста й села, — далеко не

повний перелік тем, що невидимо, самі собою влітаються в канву поезій і дзвенять стальними струнами.

Є поети, що більше апелюють, так би мовити, до розуму (Валерій Брюсов, Володимир Маяковский), а є — навпаки, це — «школа Есеніна, Олеса, Тичини» і т. д. Микола Мачківський за обдаруванням — поет-лірик. Але ж уміня поруч з особистим, навіть інтимним, бачити громадське, уміня про це сказати гарно і ненав'язливо, характеризує його як митця, котрий «через душу іде до свідомості». Ось:

А Василько (ой, гулі-гулі!)
Ранні квіти для Векли ніс.
Та зненацька упав від кулі,
Як куркульський гримнув обріз.
Коли починаєш читати цей ліричний з замилюваним гумором вірш «Предківщина», то й не підозріваєш, що в ній буде стріляти куркульський обріз, — вважаємо, що це ознака митця, котрий глибоко усвідомлює завдання мистецтва, бо не тільки нежданістю рими створюється оця «езда в не знаємое» у поезії, а й нежданість фавульних чи сюжетних ходів:

Рветься повінь весняна
напористо,
Кожна крапля в ній ворта
безсмертя:
Упаде —
й переповниться озеро,
упаде —
й переповниться серце!

Ця мініатюра може надихнути художника на створення картини, тобто сприймається і буквально, але ж і в переносному розумінні тут сказано багато, хоч слів мало, а думки такі є прості. Адже про те, як «переповнюється серце» від одної «краплі кохання», «краплі приязні, добра» можна неонов'язково писати, маю на увазі, що події, пов'язані з цією «краплею» займають таке об'ємне місце в людському житті.

З цих сорока трьох поезій, що є у збірці, складається певне враження, що в нашу поезію приходять поет обдарований, свідомий своєї сили, поет з твердою партійною позицією, паролем якого є:

Робота.
(День у гуркоті встає).
На все життя її вогнистий
почерк.

Найтяжча втома
І найвища почесть —
Два полюси у цього слова є
А сплю —
вона у головах як стяг.

Та будять рань
турбінами турботи...
Де б я не був,
назву пароль: «Робота!» —
Й мені відкажуть:

— Хліб!
— Краса!
— Життя!

Щоб не бути однобоким, варто сказати і про прорахунки, котрі так чи інакше бувають у кожній справі. Мачківський — поет-продовжувач, редакторів книжки Д. Давидюк хотілося репрезентувати його і так і ось так. І вийшло, що деякі вірші звучать «одинаками» і ніби збірка трохи порвана.

А. МАЦЕВИЧ,
письменник.

КОНКУРС ЛЮБИТЕЛІВ ПОЕЗІЇ

Наближається знаменна дата — 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Готуючись до цієї дати, літературний гурток «Київський каштан» організував конкурс на краще мімічне виконання віршів і пісень, присвячених Великій Вітчизняній війні.

Конкурс відбувся в Палаці культури імені А. В. Луначарського в кінці минулого тижня. В ньому взяли участь не тільки члени гуртка «Київський каштан», але й багато любителів поезії.

І зазвучали в залі знайомі слова та мелодії, відтворюючи атмосферу тих далеких і грізних воєнних літ:

«Шумел сурово Брянский лес...»

«Жди меня и я вернусь...»
«Где же вы теперь, друзья-однополчане?»

Ці та інші пісні відомих поетів виконувалися з допомогою міміки і жестів і перекладались на звукову мелодію диктором-перекладачем.

У конкурсі взяли участь: Євгенія Штельмах, Микола Авраменко, Марія Гузієнко, Ганна Жураковська, Ганна Чорна, Володимир Скурчинський, Євгенія Капелюс та інші. Мімічне виконання пісень та віршів перекладала Раїса Паніровська.

Учасників конкурсу нагороджено призами.

За рішенням президії Київського обласного відділу УТОГ 20 квітня цього року в столиці України буде проведено обласний конкурс на краще мімічне виконання віршів та пісень про Велику Вітчизняну війну.

Затверджено положення про конкурс і склад журі.

І. САПОЖНИКОВ.

СПОРТИВНИЙ, 1975-Й

Нинішній рік — другий у чотирирічному циклі по підготовці до чергових XIII Всесвітніх Ігор глухих. Його спортивний календар насичений різними цікавими змаганнями.

На прохання читачів «Нашого життя» вміщуємо календарний план спортивних заходів Української федерації глухих на 1975 рік.

Змагання за комплексом ГПО. Масові змагання у колективах фізкультури підприємств УТОГ у рахунок заліку спартакіади «Бадьорість і здоров'я», в два етапи, січень-липень.

Республіканська зональна спартакіада «Бадьорість і здоров'я» серед колективів підприємств та виробничих об'єднань, по зонах, липень-вересень.

Змагання з багатоборства ГПО: обласні — до 11 травня, республіканські фінальні, м. Львів, 15—18 травня.

Баскетбол. Обласні змагання, до 12 жовтня.

Кубок Уккради ДСТ «Спартак» для чотирьох найсильніших чоловічих (Чернівці, Кіровоград, Київ, Ворошиловград) та жіночих (Львів, Одеса, Житомир, Запоріжжя) команд 1974 року, м. Кіровоград, 19—23 квітня.

Першість УРСР (І група — в Чернівцях, 10-17 листопада; ІІ група — в Донецьку, 18—24 жовтня).

Всесоюзні змагання ДСТ профспілок, м. Каунас, 1—5 грудня.

Республіканські фінальні змагання школярів, м. Київ, 31 травня — 4 червня.

Боротьба вільна. Обласні змагання, до 1 травня.

Першість УРСР (ЦР ДСТ «Авангард»), м. Калуш, 4—8 травня.

Всесоюзні особисто-командні змагання глухих спортсменів ДСТ профспілок, м. Калуш, 23—25 травня.

Волейбол. Обласні змагання, до 10 травня.

Кубок Уккради ДСТ «Спартак» для чотирьох найсильніших чоловічих (Житомир, Київ, Миколаїв, Одеса) і жіночих (Київ, Одеса, Запоріжжя та Миколаїв) команд 1974 року, м. Одеса, 1—4 березня.

Першість УРСР (І група — в Запоріжжі, 25—31 травня; ІІ група — у Сімферополі, 25—31 травня).

Всесоюзні змагання на Кубок СРСР серед найсильніших чоловічих і жіночих команд товариств глухих союзних республік, м. Запоріжжя, 14—20 червня.

Республіканські фінальні змагання школярів, м. Київ, 31 травня — 4 червня.

Городки. Обласні змагання, до 29 червня.

Першість УРСР. (І і ІІ групи, м. Кам'янець-Подільський; 1—6 липня. Першість Центральної ради ДСТ «Авангард» (час і місце проведення буде оголошено додатково).

Легка атлетика. Обласні змагання, до 15 червня. Навчально-тренувальний збір і особиста першість ЦР ДСТ «Авангард» серед найсильніших глухих спортсменів УРСР, м. Ялта, 20 травня — 8 червня.

Першість УРСР, м. Вінниця, 26—30 червня.

Всесоюзні особисто-командні змагання ДСТ профспілок, м. Вінниця, 17—21 липня.

Республіканські змагання школярів. Зональні — 10-12 травня, фінальні — м. Вінниця, 26—30 червня.

Настільний теніс. Обласні змагання, до 5 жовтня. Особиста першість УРСР, м. Львів, 26—31 березня.

Командна першість УРСР, м. Луцьк, 11—15 жовтня.

Всесоюзні змагання збірних команд товариств глухих союзних республік, м. Єреван, 29 жовтня — 4 листопада.

Республіканські фінальні змагання школярів, м. Львів, 26—31 березня.

Футбол. Обласні змагання, до 26 червня.

Першість УРСР (І група — в Закарпатській області, 5—11 червня; ІІ група — в Одесі, 1—8 липня; ІІІ група — в Севастополі, 1—8 липня).

Всесоюзні змагання ДСТ профспілок серед збірних команд товариств глухих союзних республік, м. Брест, 1—10 серпня.

Кубок ЦР ДСТ «Авангард» серед найсильніших команд УРСР 1974 року — Києва, Харкова, Львова та Запоріжжя. (Ужгород, 19—23 квітня).

Шахи. Обласні змагання, до 9 березня.

Особисто-командна першість УРСР, м. Львів, 19—21 березня.

Всесоюзні змагання збірних команд товариств союзних республік, м. Львів, 16—29 квітня.

Класифікаційний турнір серед чоловіків на виконання норми майстра спорту СРСР, м. Львів, серпень.

Республіканські фінальні змагання школярів, м. Львів, 26—31 березня.

Шашки. Обласні змагання, до 2 березня.

Особисто-командна першість УРСР, м. Львів, 10—19 березня.

Всесоюзні змагання збірних команд товариств глухих союзних республік, м. Львів, 1—9 квітня.

Республіканські фінальні змагання школярів, м. Львів, 26—31 березня.

В. о. редактора П. БУЛАТОВ.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18—20
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

ИНДЕКС 60981. Київ, друк. КДВО УТОГ, зам. 60—15395. 75 р.

Напружено працюють у ці дні студії художньої самодіяльності Одеського Будинку культури. У минулому, на республіканських оглядах художньої самодіяльності Товариства вони не раз займали призові місця. Тепер аматори сцени готують нову програму, яка повністю буде присвячена 30-річчю з Дня Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками у роки Великої Вітчизняної війни. Разом з цим одесити готуються взяти участь у всесоюзному огляді — конкурсі самодіяльних колективів.

На фото: йде обговорення нової вистави. Режисер О. Гуляєв разом з перекладачем Л. Кизинською (на знімку праворуч) роз'яснює деякі сцени майбутньої вистави акторам (зліва направо) Ж. Якименко, Р. Піску, Л. Кирилюк, В. Стельмашук, В. Сапега та О. Белову.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.